

Παναφίλια Ζώνη (Ζερισμένη Περιοχή)

Ευχαινή Ροιμία εμπορεύνη στο Λονδίνο που βορειαζει εμει στην Σεντία τόν δρόφο τόν Σουίντς κατηχρωνίτας και Περμαφώνας υποκακίτες, βροδότες και όθους άλλων ενέονται στο παρσύριο και Σιχοσώφια της Κίηπου.

Κοιηχορεί ή ται Ροιμφοία της τούς αίνους τον ξεβπτωφοίος 200.000 υοίοικου της Κίηπου.

Μέ την δροίον της Διαδίδα ή ταν τπόφο της, τόν Ροίνο ήου βρομαρεί άνθρωπός ης άνθρωπός σε Πάχιαβίλια Κίηπου.

Την ηνώεβα στο Λονδίνο ότου ως κατάρδοροι ηήγατε για την ηιορίη τον υραβός τόν Ροίνο 2001.

Τραγουδύβατε στο ALEXANDRA PALACE και στο Κέντρο της Κίηπουαυής Βαρκοκίος ότου η Κίηπουαυή Βαρκοκία ήας φιλοξενίβε άερίβα, εντός αίο το ξενοδοκίος και ότα ται ηείφοία είχατε στη Διαδίδα ήας το όοβεο ήκεο ίωφορείο ηίο ής ηέταυινύοος ήας.

το. υιυι βυω το όυηροίε ο Πέτρος ότου εο ήαι ότιήη ότου ηηηίονηε εω ΑΛΕΧΑΝΔΡΑ ΡΑΚΑΕ ήας τευοίε

λαθρικό ο' δε τ' αὐτός ως μηχανικός
μαρτυρῶντας καὶ τὸ ἄλλοτε
ἔτιον αὐτὸν ἠενδινὸ εἶδα καὶ τὸν
ἦν ποὺ ἦν καὶ ποτε ἐφ' ἑαυτὸν ἐπὶ
ἀπαρταθῆ 1974/1975 π' εἰς ἠεροδενίον
καὶ φαχαιὸν ΚΕΒΑΒ ἢ μαζαρί
κωπὴν τούρκου. Ἐπίσης ἔτιον ποὺ
ἦν ἰδὼν καὶ ἠεροδενίον
ποῦχα τὰ ὅποια ἔφερα ὀν' κίτη

30/8/2001

Της βασιλεύουσας το νέκταρ

Εμπνεύσεις, από την πρώτη κληρικολαϊκή συνέλευση που έγινε στην Κωνσταντινούπολη στις 25-30 Νοεμβρίου 2000.

Απ' τα πέρατα του κόσμου,
μαζεύτηκαν τα παιδιά.
Αγιο νέκταρ να κοινωνήσουν
απ' της μητέρας την αγκαλιά.

Τα καλωσόρισε ο πατέρας
με ολάνοιχτες αγκάλες.
Την ευχή του, να τους δώσει
για το έτος 2000.

Στης βασιλεύουσας την κυψέλη
είναι κανάτες γεμάτες νέκταρ,
γεμάτες μέλι
που φυλάχθηκαν με προσευχή.

Τούτο το νέκταρ όποιος μπορέσει
να κοινωνήσει και να γευθεί
μέσ' από την έρημο κι αν περάσει.
Στ' άγρια όρη κι αν πορευθεί
από τα φίδια μην δειλιάσει.
Από θηρία μην φοβηθεί.

Τις θερμοπύλες όσοι φυλάγουν
στην βασιλεύουσα, λειτουργούν.
Αυτό το νέκταρ εκοινωνήσαν
και κάθε μέρα, το κοινωνούν.

Στης ορθοδοξίας την κοιτίδα
θεία, αστήρευτη πηγή
το νέκταρ στέλλει σ' όλο τον κόσμο
να κοινωνήσει κάθε παιδί.

Σ' αυτά τα μέρη, ο πατριάρχης
μεγάλο έργο επιτελεί.
Της οικομένης είναι ο Φάρος
όπου φωτίζει όλη την γη.

Αφιερωμένο στον Πατριάρχη Βαρθολομαίο,
τον Αρχιεπίσκοπο Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας
κ.κ. Γρηγόριο και τους 750 κληρικολαϊκούς συνέδρους.

Είχα την τύχη να τον γνωρίσω
την ευλογία του να δεχτώ.
Την μαρτυρία μου να δώσω
την ποίηση μου να εμπνευστώ.

Αξιώθηκα την χάρη, της πατρικής
ευχής
κι' από φως επλυμμυρίσαν
τα σκοτάδια της ψυχής.

Τούτο το φως, ~~θε~~ να κρατήσω
μες την καρδιά μου για φυλαχτό.
Για να φωτίζει όλους τους δρόμους
όπου κι αν μέλλει να πορευτώ.

Της βασιλεύουσας το πνεύμα
θάναι μαζί μου, θα μ' οδηγήει.
Ενα αστέρι θα συντροφεύει
τα βήματα μου μες την ζωή.

Παναγιώτα Ζένου

Από το κατεχόμενο Δίκωμο Κερύνειας

Μεσ' τ' όνειρο σεργιάνισα

Ενα αφιέρωμα στους «Γιωργαλλέτους»

**Παναγιώτα
Ζένιου**
Ξεριζωμένη Λεμονιά

Εις το Αλεξάντρα Πάλας
ακουστήκαν σερενάτες
ξανθούλες και μελαχρινές
πλημμύρισαν οι στρατές.

Στο μεγάλο πανηγύρι
δήλωσα κι' εγώ παρούσα
άκουσα τους κανταδόρους
μελωδίες που σκορπούσαν.

Μεσ' τ' όνειρο σεργιάνισα εις του γλεντιού την πόλη
εκεί που γεννηθήκανε οι πρώτοι κανταδόροι.
Κι' οι μνήμες άνοιξαν φτερά της Κύπρου τ' ακρογάλι
στη Λεμεσό ευρέθηκα στ' όμορφο καρναβάλι.

Σαν σπτασία τάρματα, μπροστά μου παρελάσαν
και μου θυμίσανε χαρές, παλιές αξέχαστες βραδιές
αγάπες προίι περάσαν.

Μεσ' τόνειρο ξεχάστηκα, έδωξα το μαράζι.
Κι' οι μνήμες με ταξίδεψαν στο κέντρο του Πεγάζι.

Εξώ απ' την πόλη διάλεξα να βγώ να ηρεμισώ.
Στους κανταδόρους ποίημα, να γράψω να χαρισώ:

Ένα κρασί παράγγειλα να ευφρανθεί η καρδιά μου
κι' οι μνήμες στήσανε χορό, πως ξεπήδησαν απορώ!
Φτερούγιζαν, μπροστά μου.

Μικρή παιδούλα έγινα και χόρευα μαζί τους
κι' οι Μούσες στριφογύριζαν μουδινάν το φιλί τους.

Τ' αχνάρια βόηκα π' άφησα σ' αυτή την πολιτεία
στην όμορφη τη Λεμεσό με την παλιά μαγεία.

Γων Γιωργαλλέτων οι κανταδόροι της πόλης άσβεστος πυρός
και ο αντίλαλος στη μνήμη, Εδώ Λεμεσός, Εδώ Λεμεσός
Κάπου τόνειρο τελειώνει κι' εγώ τρέπει να βιαστώ.
Η παροικία μου φωνάζει το μήνυμα της ν' αφουγκραστώ.

Με ένα στίχο όλοι να πούμε στους κανταδόρους ευχαριστώ.
Ηταν τόσο όμορφα, τόσο ονειρεμένα
θερμά συγχαρητήρια, αδέλφια αγαπημένα.

Μια ζωγραφιά αυθεντική, κόσμου παραμυθένιου
στη Λεμεσό ταξίδεψε, έγραψε κα ερμήνευσε
η Παναγιώτα Ζένιου.

Μια αφιέρωση σε όλη την καρδιά
των Γιωργαλλέτων. Με όλη μου
στην αγάπη. Παναγιώτα Ζένιου

